

Love you, Trondheim Voices!

SKREVET 20. JULI 2013 09:23 AV **ARILD RØNSEN** & KATEGORI: **ANMELDELSER, TOPPSAK.**

Foto: Camilla Grünewald

Kan det være underholdende å se åtte kvinner rydde eller rote – alt ettersom du ser det – i hagen? Eller på plenen utafor campingteltet, er muligens mer korrekt? Jenter som går og rusler i singel og sand? Gjett om!

Det starter så stille og rolig at smågretne ettåringer synes å være del av showet. Sangerne rusler rundt blant publikum, eller setter seg ned for en hvil med et pledd over seg. Intet skille mellom scene og sal. Men etter hvert skal denne forestillinga utvikle seg til performance art av en klasse

jeg aldri tidligere har vært vitne til. Om ikke dette er verdensklasse!

Komp? En pinne her, et kokekar der. Og stemmen som perkusjonsinstrument. Dette er ikke så enkelt å beskrive, men jeg kjenner jeg blir oppglødd her jeg står og taster – for dette var bare såååå innmari flott!

Og når **Bryan Ferry** var toppen av smakløshet i valg av coverlåter, befant **Trondheim Voices** seg helt i andre enden av skalaen – stort bedre smak er det neppe mulig å oppvise. For der de går og rusler, kommer sangperlene som på snor. Hvilken stemmeprakt! Hos alle de sju sangerne! Ofte er det vanskelig å dra kjensel på originalene; her snakker vi i aller høyeste grad om alternative tolkinger.

Men **Police** («Walking on the Moon»), **The Beatles** («The Long and Winding Road»), **Genesis** («That's All») – og akkurat her var det noen i naboteltet som fikk gjennomgå så det holdt! **Cyndi Lauper** («True Colors») hadde jeg på blokka nærmest før den kom; her hadde jeg god teft, gitt!

Så avslutter de med **Radiohead**, før regissøren får plass på scenen – for å traktere en platespiller i 78-kategorien. Noe spansk (?) rhumba (?) eller noe sånt. Så er det hele over. Til hvilke ovasjoner! Stående applaus – og faktum er at vi kunne stått der og klappa i timevis!

Om ikke det offentlige sørger for å sende «**Love Letters**» ut i verden, kan **Hadia Tajik** ta sin frakk og gå med en gang, like gjerne først som sist. Og hun skal aldri få skjule seg bak at hun ikke ble gjort oppmerksom på det inntrufne. Jeg har nemlig mailadressa hennes!